

Weekblad voor Fiscaal Recht, Verslag YIN-seminar 'De mismatch voorbij'

Vindplaats:	WFR 2013/59	Bijgewerkt tot:	10-01-2013
Auteur:	Mr. C.S. Wetemans LLM en mevr. S. Goldewijk LLB ^[1]		

Verslag YIN-seminar 'De mismatch voorbij'

Op vrijdag 9 november 2012 organiseerde het Nederlandse Young IFA Network (YIN) in Amsterdam het seminar 'De mismatches voorbij', over mismatches in de internationale fiscale praktijk. De auteurs doen hiervan verslag.

1 Inleiding

Op vrijdag 9 november 2012 organiseerde het Nederlandse Young IFA Network (hierna: YIN)^[2] een IFA-seminar over mismatches in de internationale fiscale praktijk. YIN had zich ten doel gesteld dit actuele onderwerp te belichten vanuit de verschillende fiscale disciplines die samenkomen binnen IFA. Presentaties van een belastingadviseur, een beleidsadviseur van de OESO en een bedrijfsfiscalist vormden de opmaat tot een discussieforum naar aanleiding van stellingen. Deze bijdrage biedt een uiteenzetting van de presentaties van de verschillende sprekers en een weergave van de gedachtewisseling.

2 Opening

M. Evers LLM^[3] opende namens YIN het seminar en trapte af met de mededeling dat mismatches in het internationale belastingrecht niets nieuws zijn. Over het algemeen is bekend dat mismatches kunnen leiden tot dubbele (niet-)heffing. Multinationals zijn altijd al in staat geweest te anticiperen op mismatches hetgeen voor hen kan leiden tot een lagere belastingdruk. Toch wordt er in de huidige tijd steeds meer over mismatches gesproken omdat een breder publiek een duidelijker beeld krijgt van een wereld die eerst alleen door fiscalisten beheerst werd. Enerzijds is de beeldvorming door de media hiervan een belangrijke oorzaak. Anderzijds hebben politici problemen met de verstoring van het *level playing field*. Voor de betrokken landen heeft het gebruik door multinationals van mismatches in het internationale belastingrecht tot gevolg dat de belastingopbrengsten lager zijn. Het aanpakken van internationale mismatches staat daarom ook bovenaan op de politieke agenda van de verschillende landen (waaronder Nederland) waarvan de gevolgen merkbaar zullen zijn bij de advisering door adviseurs en bedrijfsfiscalisten. Na de inleiding van Evers gaven drie sprekers hun visie op internationale mismatches, achtereenvolgens mr. Rinze van Minnen^[4] die de adviespraktijk vertegenwoordigde, Carine Stoffels LLM^[5] namens de OESO en mr. Annemiek Kale^[6] als bedrijfsfiscalist.

3 De adviespraktijk — interpretatie Nederlands belastingrecht

Van Minnen kondigde aan het onderwerp te behandelen vanuit een vaktechnische invalshoek van het Nederlandse belastingrecht. Met internationale mismatches wordt bedoeld op mismatches die voortvloeien uit verschillen in interpretatie van onder andere rechtsvormen, financieringen of verschillende transacties door de nationale wetgeving van de betrokken landen. Als gevolg hiervan kan de situatie zich voordoen dat inkomen nergens in aanmerking hoeft te worden genomen, kan negatief inkomen dubbel in aftrek komen of ontstaat er onbalans door enerzijds een vrijstelling terwijl daar tegenover geen heffingsrecht staat. Als voorbeelden van dergelijke mismatches noemde Van Minnen hybride entiteiten (zoals de CV/BV-structuur en de Franse SNC) en het gebruik van hybride financiering. Van Minnen poogde de mate waarin regels in het Nederlandse belastingrecht in ruwweg het afgelopen decennium voor hun werking een link legden met de situatie over de grens inzichtelijk te maken. In de jaren 2001 tot 2006 ontwaarde Van Minnen een tendens waarbij de Nederlandse wetgever en beleidsmaker steeds meer regelingen invoerden die zich expliciet of impliciet richtten op het tegengaan van mismatches in internationale situaties. Men kan hierbij denken aan de in 2002 reeds bestaande onderworpenheidsis in de deelnemingsvrijstelling en het opnemen van hybride leningen onder het toepassingsbereik van dezelfde deelnemingsvrijstelling, alsook de compenserende heffingstoets als tegenbewijsregeling bij de toepassing van art. 10a Wet VPB 1969. Vanaf het jaar 2007 herkent Van Minnen een trendbreuk in het wetgevingsproces; gezonde belastingconcurrentie werd weer aanvaardbaar geacht door de Nederlandse wetgever, de octrooi- (nu de innovatie-) werd geïntroduceerd en er werd weer teruggegaan naar een op jurisprudentie gebaseerd stelsel voor hybride leningen waarbij niet de eis werd gesteld dat er geen aftrek in het buitenland mocht zijn. Ook werd de toepassing van de deelnemingsvrijstelling versoepeld. Deze trendbreuk is ook in het nieuwe Nederlandse verdragsbeleid te herkennen. Zo werd er voor het verlenen van verdragsvoordelen (ook) niet de eis gesteld dat er in de andere verdragsstaat heffing plaatsvond. Momenteel is er echter weer groeiende belangstelling voor internationale mismatches, die gepaard gaat met verontwaardiging en bezorgdheid aan de zijde van de Nederlandse wetgever. Binnenkort komt de Hoge Raad met zijn uitspraak inzake de Australische RPS-zaak.^[7] De Hoge Raad heeft tot op heden de kwalificatie van leningen altijd beoordeeld zonder te kijken naar de behandeling van deze leningen over de grens. Interessant is, aldus Van Minnen, of de Hoge Raad in zijn oordeel de aftrekbaarheid van de rente in Australië zal meenemen en aandacht zal besteden aan het feit dat sprake is van een echte mismatch tussen Nederland en Australië.

Vervolgens probeerde Van Minnen de mogelijke toekomst van mismatches voor het fiscale vak te voorspellen. Een belastingadviseur probeert vaak te zoeken naar de grenzen van de wet. Reputatierisico's en ethische factoren spelen voor cliënten echter steeds vaker een grote rol. Kan iets dat positiefrechtelijk staat als een huis toch onaanvaardbaar zijn wegens ethische bezwaren? Van Minnen is van mening dat dit niet zo zou moeten zijn. De belastingwet is altijd een overwogen keuze van de wetgever en als belastingplichtige mag je hier op inspelen. Wel moet er een duidelijk feitenpatroon zijn dat aan beide kanten van de grens gelijk wordt weergegeven en met de juiste *substance* omgeven is. Ook merkte Van Minnen op dat de aandacht van cliënten al jaren verschuift van optimalisatie van een fiscale positie naar compliance en risicoanalyse. Cliënten willen veel vaker

©2013 Kluwer. Alle rechten voorbehouden.

simpelweg zekerheid omtrent hun positie. Als gevolg van de toenemende aandacht voor de bestrijding van mismatches en de openheid door de verschillende overheden daarover is een fiscale planning niet meer de belangrijkste bezigheid van de adviseur. Tot slot stelde Van Minnen de vraag wat er met mismatches zal gaan gebeuren: zal het gebruik van mismatches verdwijnen? Dit kan volgens Van Minnen op twee manieren gebeuren: 1. als gevolg van terughoudendheid van belastingplichtigen en adviseurs, of 2. een tendens waarbij de mismatches door internationale samenwerking en coördinatie van belastingstelsels worden geneutraliseerd. Van Minnen achtte het nog te vroeg deze vraag te beantwoorden.

4 De OESO

Na Van Minnen kwam Stoffels aan het woord om het werk van de OESO inzake hybride mismatches nader te belichten.

Na een algemene inleiding over de OESO als organisatie besprak Stoffels het werk van de OESO (via haar Comité voor Fiscale Zaken) inzake fiscaliteit. Het werk van de OESO in dit domein heeft als bedoeling OESO-lidstaten en niet-lidstaten in staat te stellen betere fiscale rechtsstelsels te ontwikkelen en te implementeren, onderlinge samenwerking en coördinatie te bevorderen en fiscale belemmeringen voor het internationale handelsverkeer (zoveel mogelijk) op te heffen. Stoffels merkte op dat zulke fiscale belemmeringen niet alleen kunnen voortvloeien uit dubbele belastingheffing, maar ook uit dubbele niet-belastingheffing. Stoffels voorzag het publiek vervolgens van een *sneak preview*. De OESO werkt momenteel namelijk aan een nieuw project, het Base Erosion and Profit Shifting-project (hierna: BEPS). De achtergrond van dit project is de toenemende perceptie (gevoed door mediaberichten over een aantal *high profile* gevallen) dat regeringen belangrijke sommen aan belastinginkomsten verliezen als gevolg van planning die als doel heeft de belastinggrondslag van landen te eroderen en inkomsten te verplaatsen naar landen met een gunstiger belastingregime. Het debat over BEPS heeft ook het politieke niveau bereikt en is een prioriteit op de agenda van een aantal OESO-lidstaten en niet-lidstaten. Het project heeft de volle steun van de G20.^[10] De OESO zal begin 2013 een voortgangsrapport afleveren aan de G20 over de te ondernemen stappen om BEPS aan te pakken, inclusief strategieën om agressieve fiscale planning op te sporen en tegen te gaan en betere naleving van de belastingwetgeving te waarborgen.^[9]

Stoffels vervolgde met een kort overzicht van de meest recente OESO-rapporten in het domein van agressieve fiscale planning^[10] en hun relevantie ten opzichte van het meest recente rapport dat ziet op dubbele niet-belasting, 'Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues' (2012).^[11] Ook hier voorzag Stoffels het publiek van een *sneak preview*. De OESO is momenteel namelijk ook gevallen van agressieve fiscale planning op basis van *after-tax hedging* aan het onderzoeken. After-tax hedging bestaat in het in aanmerking nemen van de fiscale behandeling van het hedged risico en die van het hedging instrument bij het bepalen van het bedrag en de voorwaarden van de hedge. De verwachting is dat de OESO begin volgend jaar een rapport met haar bevindingen over het gebruik van bepaalde, agressieve constructies op basis van after-tax hedging zal uitbrengen.

Daarna ging Stoffels in op de inhoud van het rapport 'Hybrid Mismatch Arrangements: Tax Policy and Compliance Issues' (2012). In dit rapport wordt niet-bedoelde dubbele niet-belastingheffing als gevolg van hybride mismatches behandeld. Stoffels plaatste het rapport in zijn context, met verwijzing naar de lopende projecten in andere internationale fora (zoals de Code of Conduct Group,^[12] de Europese Commissie^[13] en de VN^[14]), en besprak vervolgens het rapport. Het rapport begint met een samenvatting van de beleidskwesties die mismatches opwerpen, waaronder gederfde belastingopbrengsten. Anekdotisch bewijs geeft aan dat de bedragen in kwestie enorm zijn. Stoffels gaf als voorbeeld de Verenigde Staten waar USD 3,5 mld. aan belastingen op het spel stond in elf zogenaemde *foreign tax credit generator*-transacties. Stoffels vervolgde met een overzicht van mogelijke beleidsoplossingen zoals beschreven in het rapport:

- harmonisatie, wat eerder een theoretische oplossing lijkt te zijn;
- algemene antirechtsmisbruikbepalingen;
- specifieke antirechtsmisbruikbepalingen; en
- nationale regels van een land die de koppeling maken naar de fiscale behandeling door het andere land (zogenaemde *linking rules*).

De focus van het rapport ligt op zulke *linking rules* en de ervaringen van lidstaten met de toepassing ervan die, in het algemeen, positief zijn. Het rapport, aldus Stoffels, besluit dat de toepassing van *linking rules* in gepaste situaties een aanzienlijk potentieel hebben om bepaalde hybride mismatches tegen te gaan. Een aantal landen heeft recent zulke regels ingevoerd. Ten slotte lichtte Stoffels de aanbevelingen van het Comité voor Fiscale Zaken van de OESO in het rapport toe. Het Comité beveelt lidstaten ten eerste aan te overwegen specifieke en doelgerichte bepalingen op te nemen in hun nationale wetgeving die fiscale voordelen ontzeggen in geval van hybride mismatches. Verder beveelt het Comité lidstaten aan informatie te blijven delen over hybride mismatches en de gebruikte strategieën en hun doeltreffendheid om zulke mismatches op te sporen, tegen te gaan en te ontraden. Tot slot beveelt het Comité lidstaten aan initiatieven in te voeren of te herzien die erop gericht zijn mededeling van informatie inzake hybride mismatches te verkrijgen.

5 Het bedrijfsleven

Vervolgens was het de beurt aan Kale om tegenwicht te bieden aan de uitleg door de vorige sprekers inzake de hybride mismatches waarbij het met name ging over het vermijden en ontgaan van belasting. Volgens Kale worden mismatches die een dubbele belasting veroorzaken onterecht over het hoofd gezien. Als bedrijfsfiscalist heeft Kale meer met dubbele belasting te maken dan met het opzetten van structuren waarbij van dubbele niet-belasting sprake is. Kale wees inzake deze dubbele belasting in de eerste plaats naar mismatches met betrekking tot bronbelastingen. Als voorbeeld haalde zij onder andere de situatie aan waarin een bedrijf een servicefee wil doorbelasten aan een groepsmaatschappij in Rusland. In Rusland wordt deze betaling altijd als royaltybetaling aangemerkt en als zodanig belast. Doordat de betaling in Nederland niet als royalty wordt aangemerkt wordt er op basis van het verdrag geen voorkoming van dubbele belasting verleend en ontstaat er een dubbele belasting. Een tweede punt waaraan Kale aandacht schonk had betrekking op de niet-afrekbare bedrijfskosten. Als voorbeeld noemde Kale China, waar de aftrek van marketingkosten beperkt is tot 15% van de omzet. Ten derde wees Kale nog op de wisselende en wijzigende opvattingen van belastingautoriteiten. Met name Zuid-Europese landen hebben de neiging hun fiscale beleid plotseling aan te passen, hetgeen tot grote problemen kan leiden bij multinationals.

Multinationals gaan volgens Kale vaak alleen op zoek naar fiscale voordelen juist om bepaalde fiscale nadelen te compenseren. Het uiteindelijke doel van een bedrijfsfiscalist is namelijk de *effective tax rate* van de groep zo evenwichtig mogelijk te houden. De opdracht van het management luidt dan ook simpelweg *no surprises* met betrekking tot de belastingpositie van het bedrijf. Daarin past dus niet het opzetten van complexe structuren voor fiscale doeleinden waar gebruik wordt gemaakt van interpretatieverschillen door de verschillende landen. Kale concludeert naar aanleiding van deze punten dat de discussie rondom mismatches veel verder gaat dan het uithollen van belastinggrondslagen alleen.

Verscheidene factoren zoals de wetgeving, de opvatting van belastingautoriteiten, het bedrijfsimago en de wensen en focus binnen een bedrijf zijn van invloed op de fiscale planning van dat bedrijf. Bij het opzetten van fiscale structuren wordt volgens Kale met name gekeken naar de uitvoerbaarheid van de structuur. Een agressieve fiscale planning is vaak voor een multinational niet lonend. Denk hierbij aan jarenlange discussies met de belastingdienst en hoge kosten voor de fiscale adviezen. *Keep it simple* is de strategie die Kale uitdraagt. De focus ligt dan ook op compliance en niet op agressieve fiscale planning. De fiscale overwegingen moeten tenslotte ook worden uitgelegd aan het lokale management. De doelstelling van het lokale management is zelden de winst na belasting, waardoor fiscale planning niet tot de prioriteit van dit management behoort. Daarnaast zijn bij het opzetten van fiscaal ingegeven structuren de doelstellingen vaak al achterhaald omdat de (winst)verwachtingen van het bedrijf niet zijn behaald of de fiscale wetgeving in een land in de tussentijd weer is gewijzigd.

Ook behandelde Kale kort het effect op het imago van bedrijven die door (agressieve) fiscale planning in verschillende media verschijnen. Volgens Kale zijn de gevolgen op de omzet als gevolg van deze berichten over fiscale posities van multinationals veel minder groot dan in de kranten wordt gesuggereerd. Kale concludeert ten slotte dat bedrijfsfiscalisten geen fiscale jongleurs zijn. Zij proberen slechts een balans te vinden waarbij de wensen en ontwikkelingen van het bedrijf en de externe opinie een belangrijke rol spelen.

6 Discussieforum

Als afsluiting van het seminar werd een aantal stellingen behandeld onder leiding van Evers. Hieronder zijn drie van deze stellingen uitgelicht.

Stelling 1. Pak tegelijk met de mismatches ook de tariefsverschillen aan

Kale gaf aan dat er vanuit het bedrijfsleven niet alleen behoefte is de mismatches en de tariefsverschillen aan te pakken, maar ook de verschillende interpretatie van aftrekbare kosten en de belastingheffing op internationale geldstromen zou aangepakt moeten worden. Evers vroeg zich nog af of het geaccepteerd is dat dubbele belastingheffing als gevolg van bijvoorbeeld een regeling in China wordt gecompenseerd door het gebruik van hybride mismatches in een ander land om zo dubbele niet-heffing te creëren. Vanuit het publiek kwam de opinie naar voren dat er steeds meer discussie gaande is om tot cohesie te komen. Er werd hierbij verwezen naar het ontbreken van duidelijke definities in het OESO-modelverdrag. Wellicht ligt hier een taak voor de OESO.

Stelling 2. (Fiscale) kostenbesparing door mismatches is eenieders recht

Van Minnen is van mening dat mismatches resulterend in dubbele niet-heffing geoorloofd zijn zolang de overheden zich niet tevens volop inzetten om dubbele belastingheffing te voorkomen. Vanuit het publiek kwam de reactie dat het opzoeken van de grenzen van de wet inderdaad geoorloofd is. Wanneer er echter grenzen overschreden worden met het excuus dat dit had moeten worden voorzien door de overheid dan gaat dit een stap te ver. Van Minnen erkende vervolgens dat er een verschil is tussen het gebruik van mismatches die het gevolg zijn van keuzes door overheden en het gebruikmaken van kunstmatige (*substanceleze*) situaties die niet door de keuzes van overheden zijn te voorzien. Op het gebied van bijvoorbeeld een hybride lening is echter geen sprake van dergelijk misbruik als de wetgever op dit gebied een keuze heeft gemaakt. Dit instrument wordt aan de andere kant van de grens anders behandeld. Dit is aldus Van Minnen een groot verschil met een gekunstelde situatie waarbij gebruik wordt gemaakt van een structuur waarbij de substance volledig ontbreekt. In gevallen van een bonafide mismatch hoeft niet teruggetreden te worden omdat het gebruik daarvan door de overheid niet wordt gewaardeerd. Vanuit het publiek kwam daarop de reactie dat inderdaad het gebruik van mismatches bij bepaalde ontwikkelde landen, zoals Nederland, de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk, beter geaccepteerd wordt omdat deze landen zichzelf redelijk goed kunnen verdedigen. Het gebruik van mismatches met ontwikkelingslanden moet zoveel mogelijk voorkomen worden. Meer harmonisatie is hiervoor nodig, waarbij de landen onder andere gebruikmaken van in ieder geval hetzelfde begrippenkader. Het is dan ook vreemd dat vanuit de OESO wordt gezegd dat harmonisatie slechts een theoretische oplossing is. Stoffels reageerde hierop door te zeggen dat de OESO geen harmonisatie kan afdwingen bij de lidstaten omdat de soevereiniteit van de landen voorop staat. Daarna ontstond er nog discussie over het invullen van het *level playing field*. Worden er bij het gebruik van hybride mismatches niet bepaalde vennootschappen bevoordeeld, waardoor er oneerlijke concurrentie ontstaat? En is daarbij harmonisatie niet een belangrijk onderdeel, zoals de CCTB? De aanwezigen en de sprekers kwamen hierbij tot de conclusie dat de lidstaten hun soevereiniteit niet (in de nabije toekomst) op zullen willen geven. En van harmonisatie zal dus voorlopig ook nog geen sprake zijn.

Stelling 3. Nederland heeft veel te verliezen door voorop te lopen in het debat over mismatches

Vanuit het publiek kwam de reactie dat Nederland al de nodige keuzes maakt om zoveel mogelijk neutraliteit voor investeerders te waarborgen, zoals de deelnemingsvrijstelling en nu ook de objectvrijstelling. Verder zal de uitspraak van de Hoge Raad inzake de Australische RPS-zaak afgewacht moeten worden. In het publiek werd de mening gedeeld dat de Hoge Raad waarschijnlijk zal terugvallen op de toepassing van het Nederlandse recht wat maar tot één conclusie zou moeten leiden, namelijk dat voor Nederlandse doeleinden de Australische RPS als eigen vermogen kwalificeert. Daarnaast werd door het publiek nog genoemd dat Nederland de laatste jaren te veel de fiscale wetgeving heeft veranderd. Dit zou kunnen leiden tot het vertrek van enkele hoofdkantoren uit Nederland. Het advies is dan ook dat de wetgeving in ieder geval makkelijker gemaakt zou moeten worden en niet moeilijker. Als voorbeeld werd hierbij het nieuwe art. 13L Wet VPB 1969 genoemd. Dit artikel is te onduidelijk en wordt door niemand goed begrepen.

Verandering in de internationale fiscale praktijk is echter onafwendbaar, leken de bezoekers van het IFA-seminar zich te realiseren. Uit de gedachteswisseling tijdens het seminar is gebleken dat verschillend wordt gedacht over het gebruik maken van internationale mismatches. En dat de verschillende fiscale disciplines binnen IFA ook anders omgaan met de mogelijkheden die binnen de huidige fiscale grenzen mogelijk zijn. Welke keuzes de Nederlandse politiek zal maken en in hoeverre de Nederlandse fiscale wetgeving aangepast gaat worden, is nog onzeker. Zeker is dat de

©2013 Kluwer. Alle rechten voorbehouden.

Kluwer Navigator documentselectie

discussie in politiek en media zal intensiveren. Zo heeft ten tijde van het schrijven van dit verslag Starbucks al aangekondigd dat het in 2012 en 2013 in het Verenigd Koninkrijk vrijwillig vennootschapsbelasting zal gaan betalen. Het bedrijf is dus gezwicht onder de druk van de publieke opinie. Bovendien is de Europese Commissie inmiddels met een actieplan gekomen om belastingontduiking en *agressieve* belastingontwijking aan te pakken. Voer voor verdere discussie tussen de verschillende fiscale disciplines. Vermoedelijk was dit seminar dan ook niet de laatste IFA-bijeenkomst over deze thematiek.

Voetnoten

Voetnoten

- [1] C.S. Wetemans is werkzaam bij Pereira BV te Den Haag en is bestuurslid van YIN Nederland. S. Goldewijk is studente aan de Universiteit van Amsterdam en is als stagiaire werkzaam bij KPMG Meijburg & Co te Amstelveen.
- [2] Als onderdeel van de International Fiscal Association stelt YIN zich ten doel een podium voor ontwikkeling van internationale contacten en kennisontwikkeling te bieden voor fiscalisten die in het begin van hun internationale fiscale carrière staan; zie ifa.nl/yin.
- [3] M. Evers is verbonden aan het Ministerie van Financiën en aan de Erasmus Universiteit Rotterdam en bestuurslid van YIN Nederland.
- [4] R. van Minnen is als belastingadviseur werkzaam bij KPMG Meijburg & Co te Amstelveen. Daarnaast is hij buitenpromovendus aan de Universiteit van Amsterdam.
- [5] C. Stoffels is als fiscaal adviseur werkzaam bij de OESO.
- [6] A. Kale is werkzaam bij Danone.
- [7] Hof Amsterdam 7 juni 2012, nr. 11/00174, V-N 2012/40.11.
- [8] Zie par. 21 van het Communiqué van de G20 van Ministers van Financiën, Mexico-stad, 4-5 november 2012; par. 48 van de Verklaring van de Leaders van de G20, Los Gabos, 19 juni, Mexico. (De relevante G20-documenten zijn beschikbaar via de volgende webpage: www.g20.org/documents/.) Zie ook de Gezamenlijke Verklaring van het Verenigd Koninkrijk en Duitsland van 5 november 2012, beschikbaar op de volgende webpage: www.hm-treasury.gov.uk/chx_statement_051112.htm.
- [9] Meer informatie over het BEPS-project is beschikbaar op de volgende webpage: www.oecd.org/ctp/beps.htm.
- [10] OESO-rapporten 'Addressing Tax Risks Involving Bank Losses' (2010), 'Tackling Aggressive Tax Planning Through Improved Transparency and Disclosure' (2011), 'Corporate Loss Utilisation through Aggressive Tax Planning' (2011).
- [11] Deze rapporten kunnen gedownload worden via de volgende webpage: www.oecd.org/ctp/aggressivetaxplanning/#d.en.208504.
- [12] Code Group Report of 11 June 2012, doc. 10903/12 FISC 77.
- [13] Zie de raadpleging van de Europese Commissie van februari 2012, Factual examples and possible ways to tackle double non-taxation cases, en de antwoorden op deze raadpleging (zie: http://ec.europa.eu/taxation_customs/common/consultations/tax/2012_double_non_taxation_en.htm).
- [14] Tijdens de 7e sessie van het VN Comité van Experts inzake Internationale Samenwerking in Fiscale Zaken werd Victor Thuronyi aangesteld om een paper te schrijven over hybride entiteiten, met bijzondere nadruk op de classificatie van niet-residente entiteiten. Zijn paper Note on coordination rules as a solution to tax arbitrage, werd besproken tijdens de 8e sessie van het Comité in oktober 2012. Zie: www.un.org/esa/ffd/tax/eighthsession/CRP7_TaxArbitrage.pdf.

©2013 Kluwer. Alle rechten voorbehouden.